

پيشه کي وەرگير

سوپاس و ستايش بۆ خوداي پورهردگاري جيهانهکان، سهلاوات برژئ
بهسهر پيغه مبههر و ياوهران و شويئکه وتوووان و يارانينان تا رۆژئ دوايي.

ئهم ناميلکه يه که باسي حقيقيه تي وتهي (لا إله إلا الله) يه و به پيژتريين و
مهزنتريين بابته؛ ووتاريکي زاناي به پيژ شيوخ: (ساله ح بن فهوزان بن عه بدوللا
ئه لفهوزان) ه (خودا بيپاريزيت)، که له ژماره: ۱۳ ي گوڤاري (البحوث
الإسلامية) دا بلاوکراوه ته وه، بهندهش وهرمگرتووه و وهرمگيپاوه ته سهر زمانئ
کوردئ، دلنياشم که سوودي ده بيت بۆ خويئنه ري به پيژ، مه گهر پاچقه که ي بهنده
که موکوپي تيدابيت، به لام بهندهش ههر ئه وهندهم ليده وه شينته وه، که ئه ويش
ته نها له فهزل و کۆمه کي خوداوه يه .

جگه له پاچقه کردنه که؛ فهرمووده کانيم دهره يئاوه و برياري تاقه سواري
مهيداني فهرمووده ناسي سهردهم (شيخ ئه لباني) (پهحمه تي خوداي لبيت)
له سهريانم خستووه ته پوو، بۆ دلنيايي له پله ي فهرمووده کان، دياره ئه مه جگه له
فهرمووده کاني سهحيي بوخاري و موسليم که برياري هه موو موسولماناني
له سهره، ههر دوو پيتي (ف ژ) بریتين له کورتکراوه ي (فهرمووده ي ژماره)، بۆ
نموونه :ف ژ: (۱۳۵)، واته فهرمووده ي ژماره (۱۳۵) له سهرچاوه ي ناوبراودا .

له خودا داواکارم که بمانگي پيژ له وه بهندانه ي که حقيقيه تي وتهي (لا إله إلا
الله) تياندا پهنگ ده داته وه و له سهريشي ده مرئ .

وصلی الله وسلم علی نبينا محمد وآله وصحبه أجمعين . والحمد لله رب العالمين

وهرگير

خدرنه ژاد کوردستاني

(خودا لي خوش بيت)

حقيقيه تي (لا إله إلا الله)

پيگه ي، فهزلي، شيکردنه وه ي زمانه وانيانه ي، پايه کاني، مه رجه کاني، واتا و
داخوازييه کاني، چ کاتيک سوودي ده بيت بۆ بيژه ره که ي و چ کاتيک نايبيت

داناي

زاناي به پيژ

صالح بن فوزان بن عبد الله الفوزان

ئهمدامي دهسته ي گه وره زانايان له عه ره بستاني سه عوديه
(خودا بيپاريزيت)

وهرگيراني

خدرنه ژاد کوردستاني

(خودا لي خوش بيت)

له بلاوکراوه کاني پيگه ي خدرنه ژاد کوردستاني

www.xdrnejad.jeeran.com

سالئ ۱۴۲۹ ي کۆچي

پیشه‌کی

الحمد لله، حمده ونستعينه ونستغفره، ونتوب إليه، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه، وكل من اتبعه وتمسك بسنته إلى يوم الدين . . أما بعد:

خودای گه‌وره فه‌رمانی پیداوین به زیکر و یادی خوی و ستایشی زیکرکارانشی کردوو و به‌لئینی پاداشتی مه‌زنیشی پیداون، فه‌رمانی داوه به زیکری به شیوه‌یه‌کی گشتی و پاش لیبونه‌وه له په‌رستشه‌کانیش به تاییه‌تی .

خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: {فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ} {سورة النساء: ۱۰۳}، واته: "هر که له نویژ بوونه‌وه یادی خودا بکن، به راوه‌ستان و به دانیشتن و به پاکشاویشه‌وه - واته له گشت باروؤخیکتاندا،" هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: {فَإِذَا قُضِيَتِ مَسَاجِدُكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَدِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا} {سورة البقرة: ۲۰۰}، واته: "هرکه له په‌رستشه‌کانتان لیبونه‌وه؛ یادی خودا بکن وهک چۆن - له سه‌رده‌می نه‌فامیدا - یادی باب و باپیرانتان ده‌کرد و - به‌لکوو - له‌وه‌ش زۆرترا، له‌وه تاییه‌تتیش له کاتی به‌جیگه‌یاندنی رپوشوینی چه‌جا، وهک فه‌رموویه‌تی: {فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ} {سورة البقرة: ۱۹۸}، واته: "هر که له عه‌ره‌فات هاتنه‌خواری؛ له لای (المشعر الحرام) یادی خودا بکن،" هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: {وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ} {سورة الحج: ۲۸}، واته: "وه یادی خودا بکن له چه‌ند پوژیکری دیاریکراودا له‌سه‌ر ئه‌و ئازه‌لانه‌ی که خودا پی‌ی به‌خشیون،" هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: {وَأذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ} {سورة البقرة: ۲۰۳}، واته: "وه زیکری خودا بکن له چه‌ند پوژیکری که‌مدا- مه‌به‌ست سی پوژه‌که‌ی پاش جه‌ژنی قوربانه‌ که پی‌یان ده‌وتریت (پوژه‌کانی ته‌شریق) - ."

وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: «أيام التشریق أيام أكل وشرب وذكر لله» (۱) ، واته: "پوژه‌کانی ته‌شریق پوژی خواردن و نوشین و یادی خودان".

وه خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا * وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا} {سورة الأحزاب: ۴۱ - ۴۰}، واته: "ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که ئیمانتان هیتاوه یادی خودا زۆر بکن * و به‌یانی و ئیواره به پاکی پابگرن - به‌وه‌ی که بلئین: سبحان الله وبحمده - . جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که باشتترین زیکر بریتییه له: لا إله إلا الله وحده لا شريك له = هیچ خودایه‌کی راسته‌قینه نییه جگه له ئه‌للا به تاک و ته‌نها و هیچ هاوه‌لیکی نییه، وهک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: «خیر الدعاء دعاء عرفة، وخیر ما قلت أنا والنبيون من قبلي: لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير» (۲) ، واته: "باشترین لاله لاله‌ی پوژی عه‌ره‌فه‌یه و، باشتترین وته‌ش که من و پیغه‌مبه‌رانی پی‌ش منیش گوتوومانه؛ بریتییه له: لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير = هیچ خودایه‌کی راسته‌قینه نییه؛ جگه له ئه‌للا به ته‌نها و هیچ هاوه‌لیکی نییه، مولک هه‌ر هی ئه‌وه و سوپاسیش هه‌ر بۆ ئه‌و، وه به‌سه‌ر هه‌موو شتیکیشدا توانایه ؛ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌م وته‌شکو‌داره (لا إله إلا الله) ئه‌م پله بلنده‌ی له نئوان زیکره‌کانی دیکه‌دا هه‌یه و، ئه‌حکامگه‌لیکی پی‌وه به‌نده و، مه‌رجه‌گه‌لیکی هه‌یه و، خاوه‌نی واتا و داخواییه و، هه‌ر ته‌نها وته‌یه‌کی رپوت نییه که به زمان بگوتریت و بی‌ریته‌وه، له‌به‌ر ئه‌مانه هه‌مووی، پی‌م باش بوو که بابته‌ی ئه‌م وتاره کورته‌م سه‌بارته به‌و وته مه‌زنه بی‌ت، له خودای گه‌وره داواکارم؛ له‌گه‌ل ئیوه‌دا بمانگیزیت به هوگرانی ئه‌م وته‌یه، ئه‌وانه‌ی ده‌سته‌بندن پی‌وه‌ی و به واتاکه‌ی شاره‌زان، ئه‌وانه‌ی که جیبه‌جیکاری داخواییه‌کانین به ئاشکرا و به په‌نهان .

(۱) له گێڕانه‌وه‌ی موسلیم، فه‌رمووده‌ی ژماره: (۱۱۴۱) .

(۲) له گێڕانه‌وه‌ی: تیرمیزی، شیخ ئه‌لبانیش به‌حه‌سه‌نی داناهه، بپوانه: (صحیح سنن الترمذی) فه‌رمووده‌ی ژماره: (۳۵۸۵) .

باسه کهم دهربارهی ئەم وتەیه لە چوارچێوهی ئەم خالانەیی خوارەوه دا دەبیت:

پینگەیی (لا إله إلا الله) لە ژياندا، فەزلی، شیکردنەوهی زمانەوانییانەیی، پایەکانی، مەرجهکانی، واتای، داخواییهکانی و ئایا چ کاتیک وتنی سوودی دەبیت بۆ مەرۆف و چ کاتیکیش سوودی نابیت . . جا پشت بەخودای گەوره دەلیم:

پینگەیی وتەیی (لا إله إلا الله):

ئەم وتەیه موسولمانان لە بانگ و قامەت و وتار و گفتوگۆکانیاندا پایدەگەیهنن، ئەم وتەیه؛ زەوی و ئاسمانی پێ بەندە، هۆکاری بوونی ئافراوه دی ژمارەیان هەرچەندە، هەر بۆ ئەمەش خودای گەوره؛ پینگەمبەرانێ ناردوو و، پەرتووکی دابەزاندوو و، شەریعەتی پازاندوو، تەرازوو؛ هەر بەم مەبەستە هەلنراون، کارنامەش وا دانراون، بازاری بەهەشت و دۆزەخ؛ هەر لەبەر ئەو پێکخراون، ئافراوانیش هەر بەم چەشنە بوون بە دوو پێر: ئیماندارێ گەنجینە زێر؛ بیاوه پێ بپهوشی گێر، ئەم وتەیه؛ بناوانی ئافراندن و گشت کاریکە و پێوهی پاداشت و سزای گشت سەردار و هەژاریکە، ئەو حەقەیه؛ ئافراوانی لە پیناودا ئافریندراوه، پرسیار و لێپرسینەوهش لەسەر ئەم و مافەکانی دانراوه، پاداشت و سزای بەندەکان؛ بەم پێرەوه پێکخراوه، قیبلە بۆ ئەم هەلنراوه و، دین لەسەر ئەم دامەزراوه، شمشیری جیهادیش تەنها بۆ مافی ئەم پراکیشراوه، مافی خودا لەسەر بەندەکان سەرجهمه، وتەیی چوونە ناو ئیسلامە بە دلەندی نەک بە گەمه، کلیلی مائی ناشتییه، که بەهەشتی پاک لە خەمه، ئەوهل و ئاخری خەلکی؛ بەرپرسن لە ماک و چه مکی، هیچ بەندەیک تیناپه پێ تا دوو پرسیارێ لێ دەکرێ؛ چیتان دەپەرست، وهلامی پینگەمبەرانتان بە چی دایه وه؟ جا وهلامی یه که میان؛ بریتییه له به جینگه یاندنی داخواییه کانی (لا إله إلا الله) له: شاره زایی و بروای دل و کرده وه، دووه میشیان: به دیهینانی داخواییه کانی (محمد رسول الله) له: شاره زایی و پێرەوی لێ و ملکه چی بۆی (۲).

(۲) بپوانه: (زاد المعاد لابن القيم: [۲/۱]).

ئەم وتەیه، جوێکەرەوهی نیوان کوفر و ئیسلامە و، وتەیی تەقوا و قولپی هەرەقایمه، ئەو وتەیه که پینگەمبەر ئیبراهیم کردی به: {كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ} [سورة الزخرف: ۲۸]، واتە: "وتەیه کی مانگار له نیو نەوه کهیدا، به ئومیدی ئەوهی بگه پینتەوه سەری"، ئەمه ئەو وتەیه؛ که خودا بۆ خۆی شاهیدی پیداو و له ئافراوه کانی فریشتەکان و زانایانیش ئەم شاهیدییهیان پیداو، خودای گەوره فەرموویەتی: {شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} [سورة آل عمران: ۱۸]، واتە: "خودا شاهیدی دەدات، هەر وهه فریشتەکان و زانایانیش؛ که هیچ خودایه ک جگه له ئەو نییه و خودایه کی دادپەروره، هیچ خودایه ک جگه لهو نییه و خودایه کی گەوره و کاریه جییه" (۴)، ئەم وتەیه؛ وتەیی پاکنیازی (ئیکلاس) و شاهیدی راستی و بانگەوازی حەق و پاکانەیه له شیرک، هەر لەبەر ئەمیش ئافراوه کان ئافریندراون، هەر وهک خودای گەوره فەرموویەتی: {وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ} [سورة الذاریات: ۵۶]، واتە: "جنۆکه و مەرۆقم تەنها بۆ پەرستنم نەبیت بۆ هیچی دیکەم نە ئافرانداون"، پینگەمبەرانی هەر بەم بۆنەیه وه نێردراون و، پەرتووکه کانی هەر لەبەر ئەمه دابەزینراون، هەر وهک دەفەرموویت: {وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ} [سورة الأنبياء: ۲۵]، واتە: "پیش تۆیش هەر پینگەمبەرێکمان ناردبیت؛ وه حیمان بۆ کردوو که: هیچ خودایه ک جگه له من نییه، جا هەر من بپەرستن"، هەر وهه فەرموویەتی: {يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ} [سورة النحل: ۲]، واتە: "فریشتان دەنێریتە خواری به وهی، له فەرمانی خۆی بۆ سەر هەر که سیک خۆی بیهویت له بەندەکانی؛ که خەلک بترسین، به وهی که هیچ خودایه ک نییه بێجگه له من، جا لیم بترسن".

ئین عویهینه دەفەرموویت: "خودا هیچ نیعمەتیکی نەداوه به بەندەکانی که له پیناساندنی (لا إله إلا الله) گەوره تر بیت، وه (لا إله إلا الله) بۆ خەلکی بههەشت

(۴) بپوانه: (مجموعه التوحيد: [۱۰۵، ۱۶۷]).

وهك ئاوى سارد وایه بۆ خهلكى دونيا"^(۵)، ئەوهى بىلّیت مالّ و خوینی پارێزراو دهبیّت، ههركه سیكیش نكوڵیى بکات ئەوه مالّ و خوینی فیرویه، له فرموده‌ی سه‌حیدا هاتوو هه كه پێغه‌مبهر (ﷺ) فرموویه‌تی: «من قال : لا إله إلا الله ، وكفر بما يعبد من دون الله حرم ماله ودمه وحسابه على الله»^(۶)، واته: " ههركى بلیت (لا إله إلا الله) و بیباوه‌ی بیّت به هه‌رچییهك كه جگه له خودا ده‌په‌رستریّت؛ ئەوه مالّ و خوینی حه‌رام ده‌بیّت و ئیتر حسابی دیکه‌ی لای خودایه‌ ."

هه‌روه‌ها ئەم وته‌یه‌یه‌كه‌م شته‌ كه له كافران داوا ده‌كریّت كاتیك كه بانگ ده‌كرین بۆ ئیسلام، پێغه‌مبهر (ﷺ) كاتیك كه موعازی نارد بۆ یه‌مه‌ن؛ پێی فرموو: "تۆ ده‌چیته‌ لای خه‌لكیك كه ئەه‌لى كیتابن، با یه‌كه‌م شتیك كه بانگیان ده‌كه‌یت بۆی؛ شایه‌ تمانی (لا إله إلا الله) بیّت"^(۷).

به‌م شیوه‌یه‌ بۆت ده‌ركه‌وت كه (لا إله إلا الله) چ پێغه‌یه‌كى له دیندا هه‌یه‌ و له ژياندا چه‌نده‌ گرنگه‌، هه‌روه‌ها زانیت كه ئەمه‌ یه‌كه‌مین واجبی سه‌رشانی به‌نده‌كانه‌، چونكه ئەمه‌ ئەو بناغه‌یه‌ به‌رجه‌سته‌ ده‌كات كه هه‌موو كاره‌كانی دیکه‌ی له‌سه‌ر به‌نده‌ .

فه‌زلی وته‌ی (لا إله إلا الله):

ئەم وته‌یه‌ فه‌زلیكى مه‌زن و جیغه‌یه‌كى تاییه‌تی لای خودا هه‌ن، هه‌ركه‌سیك به‌ پاستگویی بیلّیت؛ خودا ده‌یخاته به‌هه‌شت، هه‌ركیش به‌ درۆزنی بیلّیت؛ ئەوه خوین و مالّی پارێزراو ده‌بیّت و حسابی دیکه‌ی ده‌كه‌ویته‌ لای خودای گه‌وره‌، ئەم وته‌یه‌ له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی كه پیته‌كانی كه‌من و له‌سه‌ر زمانیش ئاسانه‌؛ به‌لام له‌ ترازوودا گه‌لێك سه‌نگینه‌، له‌ ئەبو سه‌عیدی خودرییه‌وه (ﷺ) كه پێغه‌مبهری خودا (ﷺ) فرموویه‌تی: «قال موسى عليه السلام: يا رب علمني شيئا أذكرك به

(۵) بروهانه: (مجموعه التوحيد: [۱۰۵ , ۱۶۷]).

(۶) بروهانه: (كلمة الإخلاص لابن رجب: [۵۲-۵۳]).

(۷) له گێڕانه‌وه‌ی: بوخاری: (۴۰۹۰) و موسلیم: (۱۹).

وأدعوك به؟ قال: يا موسى قل: لا إله إلا الله، قال: يا رب كل عبادك يقول هذا، قال: قل: لا إله إلا الله، قال: لا إله إلا أنت، يا رب إنما أريد شيئا تخصني به، قال: يا موسى لو كان السماوات السبع وعامرهن غيري والأرضين السبع في كفة ولا إله إلا الله في كفة ما لت بهن لا إله إلا الله»^(۸)، واته: "موسا (ﷺ) گوتی: خودایه شتیكم فیتر بکه كه یادی تۆی پێ بکه‌م و پێی پارێمه‌وه‌ لیّت؟ خودا فرمووی: ئەمى موسا! بلی: (لا إله إلا الله)، موسا گوتی: خودایه! خۆ هه‌موو به‌نده‌كانت ئەمه‌ ده‌لێن، خودا فرمووی: تۆ بلی (لا إله إلا الله)، گوتی: خۆ هیچ خودایه‌كى پاسته‌قین نییه‌ جگه‌ له‌ تۆ، به‌لام خودایه‌ من ده‌مه‌ویّت شتیك تاییه‌ت بکه‌یت به‌ منه‌وه‌، خودای گه‌وره‌ فرمووی: ئەمى موسا ئەگه‌ر هه‌ر حه‌وت ئاسمان و ئاوه‌دانکه‌ره‌وه‌ كانیشیان بێجگه‌ له‌ خۆم له‌گه‌ڵ حه‌وت چینه‌ی زه‌وی بخه‌يته‌ تايه‌ك و (لا إله إلا الله) ش بخه‌يته‌ تايه‌كه‌ی دیکه‌؛ ئەوه (لا إله إلا الله) له‌وانی دیکه‌ سه‌نگینتره‌"، ئەم فرمووده‌یه‌، به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی كه (لا إله إلا الله) باشت‌ترین زیكره‌، وه‌ له‌ فرمووده‌كه‌ی عه‌بدوللای كورپی عه‌مردا (ﷺ) هاتوو هه‌ كه پێغه‌مبهر (ﷺ) فرموویه‌تی: «خير الدعاء دعاء يوم عرفة، وخير ما قلت أنا والنبيون من قبلي: لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير»^(۹)، واته: "باشترین لاله‌؛ لاله‌ی پۆژی عه‌ره‌فه‌یه‌ و، باشت‌ترین وته‌ش كه‌ من و پێغه‌مبهرانی پێش منیش گوتوو‌مانه‌؛ بریتییه‌ له‌: (لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له‌ الملك

(۸) له گێڕانه‌وه‌ی حاکم و ئیبن حیبان، به‌لام ئەم فرمووده‌یه‌ لاوازه‌، به‌پێی گوته‌ی شیخ ئەلبانی، بروهانه: (ضعيف الترغيب والترهيب) ف ٣: (٩٢٣)، هه‌روه‌ها: (التعليقات الحسان على صحيح ابن حبان) ف ٣: (٦١٨٥). به‌لام هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه‌ فرمووده‌یه‌كى سه‌حیح هاتوو، كه باسی پاسپارده‌ی كاتی سه‌ره‌مه‌رگی پێغه‌مبهر نوح (ﷺ) ده‌كات بۆ كوره‌كه‌ی، تێدا ده‌فرمویّت: "فرمانت پێده‌كه‌م به‌ (لا إله إلا الله)، چونكه ئەگه‌ر هه‌ر حه‌وت ئاسمان و هه‌ر حه‌وت زه‌ویه‌كه‌ بخه‌رێته‌ تايه‌كى ترازوووه‌ و (لا إله إلا الله) ش بخه‌رێته‌ تايه‌كه‌وه‌؛ ئەوه (لا إله إلا الله) له‌وان قورستر ده‌رده‌چوو ..."، له‌ گێڕانه‌وه‌ی بوخاری له‌ (الأدب المفرد) دا و ئەحمه‌د و به‌يه‌قه‌يش له‌ (الأسماء) دا، بروهانه: (سلسلة الأحاديث الصحيحة): ف ٣: (١٣٤).

(۹) له گێڕانه‌وه‌ی تیرمزی، شیخ ئەلبانی به‌حه‌سه‌نی داناره‌، بروهانه: (صحيح سنن الترمذي): ف ٣: (٣٥٨٥).

وله الحمد ، وهو على كل شيء قدير) = هیچ خودایه کی راسته قینه نییه؛ جگه له ئەللا به تهنه و هیچ هاوه لئیکه نییه، مولک هر هی ئه وه و سوپاسیش هر بۆ ئه وه، وه به سهر هه موو شتیکیشدا توانایه .

هر له وه فهرموودانهش که سهنگینی ئه م وتهیه دهسه لمینین له ترازوودا؛ ئه وهی که هر عه بدوللای کورپی عه مر (ﷺ) دهگیزیتته وه که پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: «یصاح برجل من أمّتی علی رعوس الخلاق یوم القیامة، فینشر له تسعة وتسعون سجلا کل سجل منها مد البصر، ثم یقال: أنتکر من هذا شیئا؟ فیقول: لا یا رب، فیقال: ألك عذر أو حسنة؟ فیهاب الرجل فیقول: لا . فیقال: بلی إن لك عندنا حسنة، وإنه لا ظلم علیک. فیخرج له بطاقة فیها أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله ، فیقول : یا رب ، ما هذه البطاقة مع هذه السجلات؟ فیقال: إنک لا تظلم. فتوضع السجلات فی کفة والبطاقة فی کفة فطاشت السجلات وثقلت البطاقة» (۱۰) ، واته: " پۆژی قیامهت پیاویکی ئۆمه ته که م به به رچاوی هه موو ئافراوه کانه وه بانگ ده کریت؛ نه وه د و تو قه والهی بۆ ده که نه وه که هر قه والهی که به قه د ماوه ی بینینی چا و ده بیت، پاشان پئی ده وتریت: هیچ لاریت هه یه له مه؟ ده لیت: نه خیر خودایه، پئی ده وتریت: هیچ بیانویه که یان چاکه یه که شک ده به یه؟ پیاوه که ده ترسیت و ده لیت: نه خیر، پئی ده گوتریت: به لئ چاکه یه که لای ئیمه هه یه و هیچ سته میکت لئنا کریت لیره، جا کارتیکه ی بۆ ده رده هینن؛ شایه تمنای (أشهد أن لا إله إلا الله ، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله) ی تئدایه، پیاوه که ده لیت: خودایه! ئه م کارته چ بایه خیکه هه یه له به رامبه ر ئه وه هه مووه قه والهی ده دا؟ پئی ده گوتریت: تو سته مت لئنا کریت، ئه و جا قه واله کان ده خرینه تایه کی ترازوو و کارته که ش ده خریته تایه که ی دیکه، که چی قه واله کان له بیسه نگیدا ده فرین و کارته که ش له قورسیدا داده به زیت."

ئه م وته مه زنه؛ فه زلی زور و زه به ندی هه ن، حافیز ئیین په جه ب له نامیلکه ی (کلمة الإخلاص) دا کۆمه لئیکانی لئ باس کردوو ه و بۆ هر

(۱۰) له گێرپانه وه ی ترمیزی و ئیین ماجه و ئه حمده، شیخ ئه لبانی به سه حیحی داناوه، بپوانه: (سلسلة الأحادیث الصحیحة) ی شیخ ئه لبانی: ف ۳: (۱۳۵).

فه زلئیکش به لگه ی هیناوه ته وه، له وانه: ئه م وته یه نرخه به هه شته، هه رکه سیک دوایین وته ی بیت ده چیته به هه شت، ده رباز بوونه له ئاگر، لئخوشبوون مسۆگه ر ده کات، باشترین چاکه یه، تاوانه کان ده سرپینه وه، هه موو له مپه ریک تئپه ر ده کات تا ده گاته لای خودای گه وره، ئه و وتاره یه که خودا بپوا به بیژه ره که ی ده کات، باشترین وته ی پیغه مبه رانه، باشترین زیکره، باشترینی کرده وه کانه و زورترین پاداشتی هه یه، به قه د ئازاد کردنی کۆیله یه که ده بیت، په ناگه یه له شه یتان، ئارامبه خشی ترسی گۆر و سامی حه شره و، درووشمی ئیماندارانه کاتیک که له گۆر راست ده بنه وه، هه روه ها: هر هه شت ده رگا که ی به هه شت ده کریتته وه بۆ هه رکه سیک که گو تئیتی، جا له هر ده رگایه که وه بیه ویت ده چیتته ژوورئ، هه روه ها ئه هلی ئه م وته یه گه رچی به هۆی که مه ترخه مییان له مه ر مافه کانی بچه دۆزه خ؛ به لام ئاخری هر ده بی بینه ده ری، ئه مه سه ردپری باسی ئه و فه زلانه ن؛ که ئیین په جه ب له و نامیلکه یه یدا هیناوانی و به لگه ی بۆ هه ریبه کیکیشیان هیناوه ته وه .

شیکردنه وه ی زمانه وانییانه ی (لا إله إلا الله):

دیاره که تیگه یشتن له واتای رسته یه که به نده به شیکردنه وه ی له پووی زمانه وانیه وه؛ هه ربۆیه زانایان (په حمه تی خودایان لئبیت) گرنگیان داوه به شیکردنه وه ی وته ی (لا إله إلا الله).

گوتوویانه: (لا نه ریکاری جنسه، (إله) ناوه نه ریکراوه که یه و پۆنراوه له سه ر (سه ر= فتح)، گوزاره که ی لابراره و بریتیه له (حق)، واته: (لا إله حق = هیچ خودایه کی راسته قینه نییه)، (إلا الله) هه لاواردنه له گوزاره (بۆردار = مرفوع) هکه، (إله) یش واته: په رستراو، ئه و خودایه ی دلله کان ده پیه رستن و نیازی ده که ن، به ته مای وه ده سه ته یانی قازانجیک یان لادانی زیانیک.

پایه کانی (لا إله إلا الله):

- وته ی (لا إله إلا الله) دوو پایه ی هه یه:
- پایه ی یه که م: نه ری کردن.
- پایه ی دووه م: ئه ری کردن.

نەرىڭىزنى كۆرۈش ۋە: نىكۆلى كۆرۈش خۇدايەتتىكى تىكپىر ئافراۋەكان، جگە لە خۇداي ئافرىنەرىيان .

نەرىڭىز كۆرۈش ۋە: چەسپاندنى خۇدايەتتىكى بۇ (ئەللا) (سبحانه وتعالى)، كە تەنھا ئەۋ خۇداي پاستەقىنە، ۋە ھەرچى جگە لە (ئەللا) كە ھاۋەلپەرستەكان كۆرۈۋىنە بە خۇداي خۇيان؛ ھەر ھەموۋىيان دۆۋىنە ۋە پوۋچەلن، خۇداي گەۋرە فەرمۇيەتتىكى: {ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ} [سورة الحج: 62]، ۋە: "ئەۋە لە بەر ئەۋەي كە ھەر (ئەللا) پاستە ۋە ھەرشتىكى جگە لە ۋە كە ھاۋارى دەكەننى پوۋچەلە".

ئىمامى ئىبنۇلقەيىم دەفەرمۇيەت: "دەلالەتتىكى ۋەتەي (لا إله إلا الله) لەسەر سەلماندنى خۇدايەتتىكى (ئەللا)؛ گەۋرەترە لەۋەي كە بىلىت: (الله إله = ئەللا خۇدايە)، چۈنكە ۋەتەي (الله إله = ئەللا خۇدايە)؛ خۇدا بوۋنى جگە لە ئەللا نەرىڭىز ناكات، بە پىچەۋانەي ۋەتەي (لا إله إلا الله) كە خۇدايەتتىكى تايىت دەكات بە (ئەللا) ۋە نەرىڭىز خۇدايەتتىكى جگە لە (ئەللا) دەكات، ھەر كە سىكش ۋە شەي (إله) بە ۋاتاي "تواناي داھىنەر" لىكباتەۋە؛ ئەۋە ھەلەيەكى نۆر گەۋرەي كۆرۈۋە .

شىخ سولەيمان بن عەبدوللا لە شەرحى (كتاب التوحيد) دا دەفەرمۇيەت: "ئەگەر بىگوتتەي ۋاتاي خۇدا ۋە خۇدايەتتىكى پوۋن بوۋەتەۋە؛ ئەي ۋەلامى ئەۋ ۋەتەي چىيە كە دەلەت: (إله) ۋە "تواناي داھىنەر" يان دەستەۋاژەي لەم چەشەنە؟ دەلەت: ۋەلامى ئەمە لە دوو پوۋۋە دەبەت، يەككىيان: ئەم قەسەيە داھىنەر ۋە ھىچ زانايايەك ۋە ھىچ پىشەۋايەكى زامەۋانى شتى ۋاي نەگوتتەۋە، ۋە ۋەتەي زانايان ۋە پىشەۋايانى زامەۋانى بەۋ چەشەنەي كە ئىمە پىشتر باسما كۆر، ئىدى ئەم ۋەتەي پوۋچەلە، دوۋەم: گرىمان ئەم قەسەيە پاستىش بىت؛ ئەۋە دەبەتتە لىكدانەۋەيەك لە بارەي پىداۋىستىي (إله = خۇدا) ھە، چۈنكە ئاشكرايە كە پىۋىستە (إله = خۇدا) ئافرىنەر بىت ۋە توانستى داھىنانىشى ھەبەت، ئەگەر ۋەھا نەبەت ئەۋە خۇداي پاستەقىنە نىيە؛ ئەگەرچى ناۋىش نرابەت خۇدا، جا مەبەست لەم قەسەيە ئەۋە نىيە كە ھەر كە سىك بزائەت خۇدا توانستى داھىنانى

ھەيە؛ ئىتر ئەۋە چۈۋەتە ناۋ ئىسلام ۋە مەبەستى (لا إله إلا الله) ى بەجىگە ياندوۋە، ھىچ كە سىكش ئەم قەسەيە ناكات، چۈنكە ئەگەر ۋەبەت؛ ئەۋە دەشەت كافرەكانى عەرەب موسولمان بوۋن، جا ئەگەر بىت ۋە ھەندىك لە خەلكانى سەردەمانى دۋايى مەبەستيان ئاۋھا بوۋبەت؛ ئەۋە ھەلەيە ۋە بە بەلگەي شەرى ۋە ئاۋەزىش بەرپەرچە "۱۱".

مەرچەكانى (لا إله إلا الله):

ئەم ۋەتەي سۈۋد بە بىژەرەكەي ناگەيەنەت بە ھەۋت مەرچ نەبەت: يەكەم: (العلم) زانين، ۋە: زانينى ۋاتاكەي لە پوۋي "نەرىڭىز ۋە نەرىڭىز" ۋە . دوۋەم: (اليقين) دللىيى، ۋە: زانينىكى تەۋاۋ كە ھەموو گومانىك بتارنەت. سىيەم: (الإخلاص) دللىۋى، ۋە: تەنھا لە بەر خۇدا بىت ۋە شىرك بتارنەت .

چارەم: (الصدق) پاستگۋى، ۋە: بە پاستگۋى بىلەت بە جۆرىك پىگە بە نىفاق نەدات .

پىنچەم: (الحبة) خۇشەۋىستى، ۋە: خۇشەۋىستى بۇ ھەر شتىك ئەم ۋەتەي بىگرتتەۋە ۋە دلخۇش بوۋن پىي .

شەشەم: (الانقياد) ملكەچى، ۋە: ملكەچ بوۋن بۇي بە جىبەجى كۆرۈن مافەكانى كە برىتتەيە لە كۆرەۋە ۋەبەكان، ئەۋىش بە دللىۋى بۇ خۇدا بە تەنھا ۋە بە تەمەي پەزەمەندىي ئەۋ .

ھەۋتەم: (القبول) قەۋۋل كۆرۈن، ۋە: ھەرچىيەك ئەم ۋەتەي دەيگەيەنەت؛ قەۋۋلى بەكەيت ۋە لارىت لىي نەبەت . (فتح المجيد: [۹۱])

ئەم مەرچانە؛ زانايان لەۋ دەقەنەي قورئان ۋە سوننەتەۋە ۋە رىانگرتتەۋە كە تايىت بەم ۋە شۇمەندە ۋە ماف ۋە مەرچەكانى ھاتوۋن .

(۱۱) بېۋانە: (تيسير العزيز الحميد: [۸۰]).

واتا و داخوایی و تهی (لا إله إلا الله):

وتهی (لا إله إلا الله) واته: هیچ په رستراویکی راسته قینه نییه جگه له ته نها خودایهک که (ئه لالا) یه و تاک و ته نهایی و هیچ هاوه لیکي نییه، ئه م و ته مزنه ئه وه له خوده گریت که تیگرای ئه وانهی جگه له (ئه لالا) ده په رسترین؛ هیچیان خودای راسته قینه نین و دروینه و پووچه لن.

هر له بهر ئه مه یه که زور جار فرمان به په رستنی خودا؛ هاوپیچه به نه په رستنی جگه له خودا، چونکه په رستنی خودا؛ له گه ل هاوه لدانان بوئی درووست نییه، خودای گه وره فرموویه تی: {وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا} [سورة النساء: ۳۶]، واته: "خودا بپه رستن و هیچ شتی که مه کن به هاوه لی"، هر وه ها فرموویه تی: {فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ} [سورة البقرة: ۲۵۶]، واته: "جا هر که سی که بیبوا بیت به تاغوت و ئیمان بهینیت به خودا؛ ئه وه دهستی گرتوه به قولیه هر ره پته وه که که پچرانی بو نییه، وه خودا بیسر و زانایه"، هر وه ها فرموویه تی: {وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ} [سورة النحل: ۳۶]، واته: "وه بو گشت ئومه تیک پیغه مبه ریکمان ناردوه؛ که خودا بپه رستن و دوور بن له تاغوت"، وه پیغه مبه ر (ﷺ) فرموویه تی: «من قال لا إله إلا الله وكفر بما يعبد من دون الله حرم ماله ودمه»، واته: "هر که سی که بلیت: (لا إله إلا الله) و بیباوه ریش بیت به هر چییه که جگه له خودا ده په رستریت؛ ئه وه مال و خوینی حرام ده بیت"، هر موو پیغه مبه ریکیش به ئومه ته که ی ده گوت: {اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ} [سورة الاعراف: ۵۹]، واته: "خودا بپه رستن، هیچ خودایه کی دیکه تان جگه له ئه و نییه"، .. و تا کو تایی به لگه کانی دیکه، ئیمامی ئبین په جبه (په حمه تی خودای لی بیت) ده فرمویت: "به جگه یانندن و پوونکرده و هی ئه م واتایه به م جوړه یه: به نده ی خودا که ده لیت: (لا إله إلا الله)؛ ئه وه ده گه یه نیت که هیچ به خودای خوئی نازانیت جگه له (ئه لالا)، خوداش ئه وه یه که گو پرایه لی ده بیت و نافه رمانی ناکه یه، له بهر هه بیته و گه وره یی و، خوشویستن و ترس و ئومید و پشت پیبه ستن و

لیخواستن و لیپارانه وه، ئه مانه ش هر مووی بو (ئه لالا) نه بیت په و نییه .

هر له بهر ئه مه بوو کاتیک که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به کافره کانی قوره یشتی فرموو: بلین: (لا إله إلا الله)؛ گوتیان: {أَجْعَلُ آلِهَةً إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ} [سورة ص الآية: ۵]، واته: "چون ئه و هر موو خودایه - بته کان - به به درو ده زانیت و ده لیت هر یه که خودا راسته؛ به راستی ئه مه شتیکی زور سهیره"، ده بینیت که به جوړیک له م و ته یه تیگه یشتن؛ که په رستنی بته کان هر موو پووچه ل ده کاته وه و په رستش تاییته ده کات به خودا وه به تاک و ته نها، جا ئه وانیش ئه مه یان نه ده ویست، به م واتایه پوون بووه وه که واتا و داخوایی (لا إله إلا الله) بریتییه له: په رستنی خودا به تاک و ته نها و وازه تیان له په رستنی غه یری خودا، به نده ی خودا که ده لیت: (لا إله إلا الله) ئه وه پایده گه یه نیت که پیویسته ته نها خودا بپه رستیت و په رستنی غه یری خودا به پووچه ل ده زانیت، وه که په رستنی بت و گوړ و خواناسان و پیباوچاکان، به مه ش ئه وه پووچه ل ده بیته وه که گوړ په رسته کانی ئه مرپو و هاوشیوه کانیان واده زان و اتای (لا إله إلا الله) بریتییه له: برپا بوون به بوونی خودا، یان که خودا خو لقیته ره و توانستی داهینانی هیه و به س و ئالم جوړه باوه رانه، یان و بزانت (لا إله إلا الله) واته: فرمانزه وایی ته نها بو خودایه، وه واده زانن ئه وه ی برپای ئاوه ها بیت و وتهی (لا إله إلا الله) به و شیوه یه لی کداته وه؛ ئیدی ئه وه یه کخو په رستی په های به جگه یانندوه، ئه گه ر چی هر کاریک بکات له په رستنی جگه له خودا و باوه ر بوون به مردووان و خونزیک کردنه وه لیان به قوربانی و نه ز و سووړ خواردن به دهوری گوړه کانیاندا و پیروزی خواستن (تبرک) به خو له که یان، ئیدی نازانن که کافره سه ره تاییه کانی عه ره بیش له م بیرو باوه رده هاو پرایان بوون و ده یان زانی که هر خودا ئافرینه ری به توانستی داهینه ره و دانیان پیدا دنا و، ئه و په رستشه ش که بو غه یری خودا ده یان کرد ته نها له بهر ئه وه بوو که پیان و ابو له خودا وه نزیکیان ده خاته وه، نه که له بهر ئه وه ی که ده خو لقیتن و بزق و پوزی دهن.

خو ئەگەر واتای (لا إله إلا الله) به و جوړه بووایه که ئەمانه دەلین؛ ئەوه (و موشریکهکاندا نه ده که وتەوه، به لکوع ښه کیشه یه که له نیوان پیغه مبهەر) دستبەجی ده چوون به دەم بانگه وازه که یه وه، ئەمه ئەگەر وهک ئەمانه دەلین؛ پیی بگووتبان: دان بنین به وهی که تەنها خودا توانایه له داهیناندا، به لām ئەوان ئەهلی زمانی عەرەبی بوون و دەیانزانی که ئەگەر بلین: (لا إله إلا الله)؛ ئەوه پەرستنی بته کانیان به پووجه ل زانیوه، وه تیگه یشتن که ئەم وتیه تەنها بیژیه کی بیواتا نییه، هەر بۆیه لئی سلّمینه وه و گوتیان: {أَجْعَلِ آلَهُةً إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ} [سورة ص: ۵]، واتە: "چون ئەو هه موو خودایه - بته کان - به به درۆ دەرزانیت و دەلایت هەر یه که خودا راسته؛ به راستی ئەمه شتیکی زۆر سهیره"، ههروهک خودای گورهش له باره یانه وه ده فەرمویت: {إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ * وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا آلَهُتِنَا لِنَشَاعِرِ مَجْنُونٍ} [سورة الصفات: ۳۵ - ۳۶]، واتە: "ئەو موشریکانه ئەگەر پیتیان بگوترایه: (لا إله إلا الله) خویمان به زل دەرانی * و دەیانگوت: ئیتمه وازینین له پەرستنی خودا کانیان بۆ شاعیریکی شیت؟"، به مجۆره دەیانزانی که (لا إله إلا الله) ئەوه ده خواریت که واز له پەرستنی جگه له خودا بهینن و تەنها ئەو پەرستن، وه ئەگەر بیانگوتایه و به رده وام بان له پەرستنی بته کان؛ ئەوه له گه ل خویمان ناکۆک ده بوون، به لām گوږ په رسته کانی ئەمرو گوی ناده نه ئەم ناکۆکیه دزیوه، دین دەلین: (لا إله إلا الله) و پاشان هه لیده وه شیننه وه به پەرستنی مردووان و خوڼزیک کردنه وه له گوږه کانیان به چه ندین پەرستشی جوړاوجوړ، دهک داوه شیت ئەوهی که ئەبوجه هل و ئەبوله هب له و باشتتر واتای (لا إله إلا الله) یان دەرانی، **جا ئەنجام ئەمه یه**: هه رکه سیک ئەم وتیه بلیت و واتا که ی برانیت و داخواریه کانی به ئاشکرا و نهینی جیبه جی بکات له نه هیشتنی شیرک و چه سپاندنی پەرستش بۆ خودا له گه ل باوه پکی دامه زراو به ناوه پۆکی و کاری پکردنی؛ **ئەوه موسولمانی راسته قینه یه**، هه رکه سیکیش بلیت و به پوآله ت کار به داخواریه کانی بکات، به لām به بی باوه پبوون به واتا که ی؛ **ئەوه دووږوو (منافق) ه**، هه رکه سیکیش به زمان بلیت و به پیچه وانه یه وه کار بکات، به

هاوه لدانان که دزیتی؛ **ئەوه کافره، ئەگه رچی هه زاران جاریش بلیت**، چونکه به کاره که ی؛ گوتنه که ی پووجه ل ده کاته وه، هه ربۆیه ده بیت له گه ل گوتنی ئەم وتیه دا واتا که ی برانیت، چونکه زانیی واتا که ی هوکاره بۆ به جیگه یاندنی داخواریه کانی، خودای گوره فەرموویه تی: {إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ} [سورة الزخرف: ۸۶]، واتە: "مه گەر ئەوانه ی که به راستی شاهیدی ددهن و چه قیقه تی ئەو شاهیدییه ش دهرانن"، جا ئامانج له م وتیه؛ بریتییه له: به جیگه یاندنی داخواریی ئەم وتیه، که له وازهینان له پەرستنی جگه له خودا و، پەرستنی خودا به تاک و تەنها دا، به رجه سته ده بیت.

گوتنی (لا إله إلا الله) چ کاتیک سوود به مروّف ده گه یه نیت؟

پیشتر گوتمان گوتنی (لا إله إلا الله) پیوسته هاوپیچ بیت به زانیی واتا که ی و کارکردن به داخواریه که ی، به لām له بهر ئەوهی هه ندیک دهق هه ن که رهنگه گومانی ئەوه یان لیبرکیت؛ که تەنها گوتنی ئەم وتیه به سه، وه خه لکانیکیش به م جوړه گومانه وه گیرۆده بوون؛ له بهر ئەمه پوونکردنه وهی ئەم پرسه پیوست بوو، بۆ لابرندی ئەم گومانه لا که سانیک که راستیان ده ویت، شیخ سوله یمان بن عه بدوللا (رهحمه تی خودای لیبت) له باره ی ئەم فەرمووده یه ی عیتبانه وه: «فإن الله حرم على النار من قال لا إله إلا الله يبتغي بذلك وجه الله»^(۱۲)، واتە: "هه رکه سیک بلیت: (لا إله إلا الله) و مه به سستی پیی تەنها خودا بیت؛ ئەوه خودا چه رامی ده کات له ئاگر"، شیخ سوله یمان له م باره ی وه ده فەرمویت: "بزانه که فەرمووده گه لیک هه ن به پوآله ت ئەوه ده گه یه ن که هه ر که سیک تەنها شایه تمان بهینیت ئەوه ناچیته ئاگره وه، وهک ئەم فەرمووده یه و فەرمووده که ی ئەنه س که ده لیت: "پیغه مبهەر (ﷺ) به سواری و لاخ و موغازیش له په نایه وه بوو؛ پیی فەرموو: ئەی موغازا گوتی: به لئ فەرمانت جیبه جیبه ئەی پیغه مبهری خودا، فەرمووی: هه ر به نده یه کی خودا شایه تمان بهینیت؛ بلیت: هیچ خودایه ک نییه جگه له ئەللا، موچه ممه دیش پیغه مبهری خودایه؛ ئەوه خودا

(۱۲) له گنپانه وهی: بوخاری: (۴۲۵، ۱۱۸۶، ۵۴۰۱) و موسلم: (۲۳).

چوونه دۆزه‌خی لئ حه‌رام ده‌کات^(۱۳)، وه موسلیم له عوباده‌وه که "هر به‌نده‌یه‌کی خودا شایه‌تمان به‌ئینت؛ بلیت: هیچ خودایه‌ک نییه جگه له ئە‌للا، موحه‌مم‌دیش به‌نده و پیغه‌مب‌ری خودایه؛ ئە‌وه خودا چوونه دۆزه‌خی لئ حه‌رام ده‌کات"، هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌گه‌لێک که تئیدا هاتووه: هه‌رکه‌سیک ته‌نها شایه‌تمان به‌ئینت؛ ئە‌وه ده‌چیته‌به‌ه‌شت، به‌لام ئە‌وه‌ی تئیدا نییه که له دۆزه‌خ حه‌رام ده‌کریت، له‌وانه: ئە‌م فه‌رمووده‌یه‌ی ئە‌بوهوره‌یره: که له‌گه‌ل پیغه‌مب‌ر (ﷺ) له ته‌بووک بوون... تا: پیغه‌مب‌ری خودا (ﷺ) فه‌رمووی: شاهیدی ده‌دم که هیچ خویه‌ک نییه بیجگه له ئە‌للا و منیش پیغه‌مب‌ری خودام، هر به‌نده‌یه‌ک به‌م شایه‌تمان به‌گاته خودا و گومانی نه‌بیت؛ خودا به‌ه‌شتی لئ قه‌ده‌غه‌ناکات^(۱۴)، شیخ سوله‌یمان ده‌للیت: "باشترین شتی که له واتای ئە‌مه‌دا گوترا‌بیت؛ ئە‌وه‌یه که شیخی ئیسلام ئیبن ته‌یمییه و غیری ئە‌ویش گوتوویانه: ئە‌م فه‌رموودانه ته‌نها له‌مه‌ر که‌سانیکن که بیلین و له‌سه‌ری بمرن - هه‌روه‌ک به‌ کۆتبه‌ندیش هاتووه - وه به‌ پاک‌ی و دلنیا‌یی له دل‌وه‌ بیت و هیچ گومانی لئ نه‌بیت و، به‌ راستی و په‌رۆشی بیت، چونکه حه‌قیقه‌تی یه‌کخوا‌په‌رستی پاکشانی گیانه به‌ره‌و لای خودا به‌ ته‌واوی، جا هر که‌سیک له دل‌وه‌ به‌ پاک‌ی (ئیخلاس) شاهیدی بدات که هیچ خودایه‌ک نییه جگه له ئە‌للا؛ ئە‌وه ده‌چیته‌به‌ه‌شت، چونکه ئیخلاس بریتییه له پاکشانی دل بۆ لای خودای گه‌وره، به‌وه‌ی که تۆبه‌ی راسته‌قینه بکات له تاوانه‌کانی، جا ئە‌گه‌ر له‌سه‌ر ئە‌و حاله‌ بمریت؛ ئە‌وه ئە‌و پاداشته‌ ده‌چیرتیت، چونکه فه‌رمووده‌ی په‌یده‌رپه‌ی (متواتر) هاتوون، که هر که‌سیک گوتبیتی (لا إله إلا الله) و به‌ ئە‌ندازه‌ی دنکه‌جۆیه‌ک و به‌قه‌د خه‌رده‌لێک و ئە‌وه‌ندی گه‌ردیله‌یه‌ک که‌لک له دلیدا بیت؛ ئە‌وه له ناگر ده‌هینریته‌ ده‌ری، هر به‌و چه‌شنه‌ش هاتووه که زۆریک له‌وانه‌ی که ده‌لین (لا إله إلا الله) ده‌چنه دۆزه‌خ و پاشان ده‌هینرینه‌ ده‌ری، هه‌روه‌ها که خودا حه‌رامی کردووه له سه‌ر ناگر که شوینه‌واری سوژده‌ی مرقه‌کان بخوات، چونکه ئە‌وانه نو‌یژیان

(۱۳) ئە‌میش هر له گێرانه‌وه‌ی: بوخاری: (۱۲۸) و موسلیم: (۲۲).

(۱۴) له گێرانه‌وه‌ی: موسلیم: (۲۷).

کردووه و سوژده‌یان بۆ خودا بردووه، وه هر به‌ په‌یده‌رپه‌ی هاتووه که هر که‌سیک بلیت: (لا إله إلا الله) و شایه‌تی بدات که هیچ خودایه‌ک نییه جگه له ئە‌للا و موحه‌مم‌دیش پیغه‌مب‌ری خودایه؛ ئە‌وه خودا ناگری لئ حه‌رام کردووه، به‌لام به‌ کۆت و به‌ندی قورسه‌وه هاتووه، وه زۆریه‌ی ئە‌وانه‌ی که ده‌یلین؛ نه ئیخلاس ده‌زانن نه یه‌قین، هر که‌سیکیش ئە‌وه نه‌زانیت ئە‌وه ترسی ئە‌وه‌ی لئده‌کریت که له سه‌ره‌مه‌رگدا لئ بشیو‌یت و نه‌توانیت بلیت، وه زۆریه‌ خه‌لک که ده‌یلین به‌ چاولیکه‌ری و خو‌پینگرتن (عه‌ده‌ت) ده‌یلین، ئیمان تیکه‌ل به‌ کانگه‌ی دل‌یان نه‌بووه، له‌م جۆره‌ که‌سانه‌ پتر له کاتی مردن و له نئو گۆردا لئیان ده‌شیو‌یت، وه‌ک له فه‌رمووده‌دا هاتووه که ده‌للیت: «سمعت الناس يقولون شیئا فقلته»^(۱۵)، واته: "گویم لئبوو خه‌لک ده‌یانگوت ئیدی منیش گوتم"، زۆریه‌ی کار و کرده‌وه‌ی ئە‌مانه ته‌نها چاولیکه‌رییه و لاسایی کردنه‌وه خه‌لکیه‌، نزیکترین خه‌لکیش له‌و ته‌یه‌ی خودای گه‌وره‌وه که ده‌فه‌رمو‌یت: {بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهُتِدُونَ} [سورة الزخرف: ۲۲]، واته: "به‌لکوو گوتیان: ئیمه باب و با‌پرئمان له‌سه‌ر دینیک دیوه، ئیمه‌ش هر له‌سه‌ر ئە‌و جی و پریه‌ی ئە‌وان ده‌رۆین"، جا به‌م شیوه‌یه؛ هیچ ناکۆکی و ناسازییه‌ک نییه له نئوان فه‌رمووده‌کاندا، چونکه ئە‌گه‌ر به ئیخلاس و یه‌قینیکی ته‌واوه‌هه‌ بلیت؛ ئە‌وه له‌م دۆخه‌دا هه‌رگیز پئیداگر نابیت له‌سه‌ر تاوانیک، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی تیروته‌واویی ئیخلاس و یه‌قینه‌که‌ی وا ده‌خوازیت که خودای له هه‌موو شتیکی خۆشتر بو‌یت، سه‌ره‌نجام هیچ ئاره‌زوویه‌کی بۆ حه‌رام و هیچ رقیکی بۆ فه‌رمانی خودا له دلدا نامینت، جا ئە‌مه‌یه که حه‌رام ده‌کریت له ناگر، ئە‌گه‌رچی پئیش ئە‌وه گونا‌هیشی هه‌بو‌وبیت، چونکه ئە‌و ئیمان، ئە‌و ته‌وبه‌یه، ئە‌و ئیخلاسه و ئە‌و یه‌قینه‌ هیچ تاوانیکی ناهێل‌یته‌وه و ده‌یسپ‌رته‌وه، وه‌ک چۆن شه‌و به‌ رۆژ ده‌سپ‌رته‌وه". لئره‌دا قسه‌که‌ی شیخ سوله‌یمان (په‌حمه‌تی خودای لئبیت) کۆتایی هات^(۱۶).

(۱۵) له گێرانه‌وه‌ی: بوخاری: (۸۶) موسلیم: (۹۰۵).

(۱۶) بروه‌انه: (تیسیر العزیز الحمید بشرح کتاب التوحید: [۶۶-۶۷]).

وه شيخ موحه ممد بن عه بدلوله ههاب (ره حمه تي خوداي ليبيت) له كتيبي (كشفت الشبهات) دا ده فهرمويت: "ئه وانه گومانتيكي ديكه يان ههيه، ده لين: پيغهمبر (ﷺ) سه رزه نشتي ئوسامه ي كرد كاتيكي كابرايه كي كوشت پاش ئه وه ي كه گوتي (لا إله إلا الله) و پي فهرموو: "ئه وه كوشتت پاش ئه وه ي كه گوتي (لا إله إلا الله)؟" (۱۷)، ههروه ها فهرمووده ي ديكه ش له باره ي وازه ينان له ئه وه ي ئه و وته يه بليت. جا مه به ستي ئه و نه فامانه ئه وه يه كه: هه ر كه سيك ئه و وته يه بليت كافر نابيت و ناكوژريت ئه گه رچي هه ر كاريكيش بكات، جا به و نه فامانه ده گوتريت: خو دياره كه پيغهمبري خودا (ﷺ) دژي جووله كه ده جه نكي و كه نيزه كيشي ليده گرتن؛ كه چي ده شيانگوت (لا إله إلا الله)، هاوه له كاني پيغهمبري خوداش (ﷺ) دژي به ني حنيفه جه نكين له كاتيكا كه شايه تمانيان ده گوت به وه ي كه هيچ خودايه ك نيبه بيچگه له ئه لالا و موحه ممديش پيغهمبري خودايه، نوژيشيان ده كرد و خو يشيان به موسولمان ده زاني، ههروه ها ئه وانه ي كه عه ليبي كوري ئه بوتاليب سوتاندي، خو ئه م نه فامانه خو يشيان ده لين: ئه وه ي نكوولي زيندوو بوونه وه بكات؛ ئه وه كافر ده بيت، ئه گه رچي بشليت: (لا إله إلا الله)، وه هه ر كه سيك نكوولي شتيك له پايه كاني ئيسلام بكات ئه وه كافر ده بيت و ده شكوريت، ئه گه رچي بيشيليت، جا چو ن ئه گه ر نكوولي شتيك له لقه كاني دين بكات سوودي نابيت بوي؛ به لام سوودي ده بيت بوي ئه گه ر نكوولي يه كخواه رستي بكات؛ كه بناغه و لوتكه ي ديني پيغهمبرانه !!! ئاخ ر ئه م دوژمنانه ي خودا له واتاي فهرمووده كه تيئه گه يشتون" (۱۸).

ههروه ها ده فهرمويت: "سه باره ت به فهرمووده كه ي ئوسامه، ئه وه كابرايه كي كوشت كه موسولمان بووني خو ي راگه ياند، له به ر ئه وه ي كه وايزاني له ترسي گيان و مالي موسولمان بووني خو ي راده گه يه نيت، كه سيكيش موسولمانه تبي

(۱۷) له گيترانه وه ي: بوخاري: (۴۲۶۹، ۶۸۷۲).

(۱۸) بيوانه: (مجموعه التوحيد: [۱۲۰ - ۱۲۱]).

خوي ئاشكرا بكات؛ ده بيت وازي ليبيهنريت تا پيچه وانه ي ئه وه ي لي درده كه وي ت، خوداي گه وره له م باره يه وه ئه مه ي دابه زاند: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا} [سورة النساء: ۹۴]، واته: "ئه ي ئه وانه ي كه ئيماننان هيئاوه! ئه گه ر چوون بو جيهاد له پيناوي خودا؛ شتان پروون بكه نه وه"، واته: قايمكاري بكن له كاره كاتناندا و لي ي ورد ببنه وه، ئه م ئايه ته به لگه يه له سه ر ئه وه ي كه واجبه ده ستي ليئه لبيگري ت و لي ي ورد بيته وه، جا ئه گه ر شتيكي ليده ركه وت كه پيچه وانه ي موسولمانيتي ئه و بوو؛ ئه وسا ده كوژريت، له به ر گوته ي (فتبينوا)، خو ئه گه ر پاش ليوردبوونه وه ش هه ر نه كوژرابا؛ ئه و كاته ليوردبوونه وه ش بي مانا ده بوو، ههروه ها فهرمووده كه ي ديكه و هاوشيوه كانيشي؛ هه مان واتايان هه يه كه باسمان كرد، كه هه ر كه سيك موسولمانيتي و يه كخواه رستي ئاشكرا كرد؛ ئه وه ده بيت وازي ليبيهنريت، مه گه ر به پيچه وانه وه شتيكي ليده ركه وي ت كه ناكوک بيت له گه ل رواله ته كه دا.

به لگه ش له سه ر ئه مه؛ ئه وه يه كه پيغهمبريک (ﷺ) كه فهرموويه تي: "ئه وه كوشتت پاش ئه وه ي كه گوتي (لا إله إلا الله)؟"، وه فهرموويه تي: «أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا لا إله إلا الله» (۱۹)، واته: "فه رمانم پيدراوه كه له گه ل خه لكي بجه نكي تاكوو ده لين: (لا إله إلا الله)؛ ئه و پيغهمبره (ﷺ) هه مان پيغهمبره كه له باره ي (خه واريچ) وه فهرموويه تي: «أينما لقيتموهم فاقتلوهم ، لئن أدرکتهم لأقتلنهم قتل عاد» (۲۰)، واته: "له هه ركوويه ك پييان گه يشتن؛ بيانكوژن، ئه گه ر پييان بگه م ده يانكوژم وه ك كوشتاري قه ومي (عاد)"، ئه مه له گه ل ئه وه ي كه له هه موو كه س زورتر (لا إله إلا الله) يان ده گوت، ته نانه ت هاوه له به ريزه كان له ئاست په رستشي ئه واند؛ خو يانيان به كه م ده زاني، زانستيشيان له هاوه لان وه رگرتووه، به لام نه (لا إله إلا الله) داد ي دان؛ نه په رستشي زور و زبه ند و نه بانگه شه ي ئيسلامه تيش، ئه مه ش له به ر ئه و

(۱۹) له گيترانه وه ي: بوخاري: (۲۴، ۳۹۲).

(۲۰) له گيترانه وه ي: بوخاري: (۳۶۱۱، ۵۰۵۷، ۶۹۳۰) و موسليم: (۱۰۶۴).

بهره‌لستی‌هی که به‌رام‌بهر به شریعت لیبانه‌وه سه‌ریه‌لدا. ئه‌وه‌ش که باس‌مان کرد له جه‌نگان دژی جووله‌که و جه‌نگی هاوه‌لان دژ به به‌نی حنیفه، ئه‌ویش هر به‌م چه‌شنه .

حافیز ئیبن ره‌جب له نامیلکه‌یه‌کیدا به ناوی (کلمة الإخلاص) دا؛ سه‌باره‌ت به‌م فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ): «أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله، وأن محمدا رسول الله»، واته: "فه‌رمانم پیدراوه که له گه‌ل خه‌لکی بجه‌نگیم تا‌کوو شاهیدی دده‌ن که هیچ خودایه‌کی راسته‌قینه نییه بیجگه له ئه‌للا، وه موحه‌ممه‌د پیغه‌مبهری خودایه"؛ ده‌فه‌رمویت: "عومر و کومه‌لک له هاوه‌لان وا تیگه‌یشتن، که هر که‌سیک شایه‌تمان به‌ینیت؛ ئه‌وه سزای دنیای لی هه‌لده‌گیریت، هر بویه له‌مه‌ر جه‌نگی زه‌کاتنه‌ده‌ره‌کان راوه‌ستان، به‌لام ئه‌بویه‌کری سدیق وا تیگه‌یشت که تنه‌ها به‌م وتنه جه‌نگیان له دژ ناوه‌ستیت؛ به‌لکوو ده‌بی‌ت مافه‌کانی جینه‌جی بکه‌ن، له‌به‌ر وته‌ی پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم): «إذا فعلوا منعوا مني دماءهم وأموالهم إلا بحقها وحسامي على الله»، واته: "ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌یان کرد؛ ئه‌وه خوین و مالیان له من قه‌ده‌غه کردوه، مه‌گه‌ر له حه‌ققی - شایه‌تمان و نویت و زه‌کات - دا، و حیسابیشیان لای خودایه"، ئه‌بویه‌کریش فه‌رمووی: «الزكاة حق المال»^(۳)، واته: "زه‌کات مافی سامانه"، هر ئه‌م تیگه‌یشتنه‌ی ئه‌بویه‌کری سدیق؛ چه‌ند هاوه‌لک له پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) هوه گپراویانه‌ته‌وه، له‌وانه ئیبن عومر و ئه‌نس و غه‌یری ئه‌وانیش، فه‌رموویه‌تی: «أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله ويقيموا الصلاة ويؤتوا الزكاة»، واته: فه‌رمانم پیدراوه بجه‌نگیم له دژی خه‌لکی، تا شایه‌تی دده‌ن که هیچ خودایه‌کی راسته‌قینه نییه جگه له ئه‌للا، وه موحه‌ممه‌د پیغه‌مبهری خودایه و نویت ده‌که‌ن و زه‌کاتیش دده‌ن"، وه وته‌ی خودای گه‌وره‌ش ئه‌وه ده‌گه‌ینیت، که ده‌فه‌رمویت: {فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ} [سورة التوبة: ه]، واته: "جا ئه‌که‌ر ته‌وبه‌یان کرد و نویتیان کرد و زه‌کاتیان دا؛ ئه‌وه وازیان لیبه‌ینن، به‌راستی خودا به‌خشنده و

میه‌رداره"، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: {فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ فِي الدِّينِ وَتُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ} [سورة التوبة: ۱۱]، واته: "ئه‌گه‌ر ته‌وبه‌یان کرد و نویتیان کرد و زه‌کاتیان دا؛ ئه‌وسا براتانن له دیندا، ئیمه ئایه‌ته‌کانمان پوون ده‌که‌ینه‌وه بۆ خه‌لکێک که ده‌یانه‌ویت بزائن"، ئه‌مه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که به‌بی به‌جیگه‌یاندنی فه‌رزه‌کان له‌گه‌ل یه‌کخواپه‌رستیدا؛ براهه‌تی له دیندا به‌دی نایه‌ت، ته‌وبه‌ش له شیرک به‌دی نایه‌ت به یه‌کخواپه‌رستی نه‌بی‌ت، جا کاتیک ئه‌بویه‌کری ئه‌مه‌ی بۆ هاوه‌لان سه‌لماند؛ ئه‌وانیش گه‌رانه‌وه بۆ سه‌ر قسه‌ی ئه‌و و ئه‌وه‌ی ئه‌ویان به‌راست زانی. ئیدی زانیمان که سزای دنیا هه‌لناگیریت له‌سه‌ر که‌سیک که تنه‌ها هر شایه‌تمان به‌ینیت، به‌لکوو به‌که‌مه‌رخه‌می کردنی له حه‌قیک له حه‌قه‌کانی ئیسلام سزا ده‌دریت، هر به‌م جو‌ره سزای پوژی دوا‌ییش ده‌مینیت و هه‌لناگیریت".

هر ئیمامی ئیبن ره‌جب له (کلمة الإخلاص) دا ده‌فه‌رمویت: "ده‌سته‌یه‌ک له زانیان گوتوویانه: مه‌به‌ست له‌م فه‌رموودانه؛ ئه‌وه‌یه که گوتنی (لا إله إلا الله) هۆکار و پیداو‌یسته‌یه‌که بۆ چوونه به‌هه‌شت، به‌لام ئه‌م پیداو‌یسته‌ کاری خۆی ناکات ئه‌گه‌ر مه‌رجه‌کانی تیدا کۆ نه‌بنه‌وه و پێگه‌ره‌کانی لانه‌چن، بویه پیده‌چیت ئه‌م پیداو‌یسته‌ی له کیس بجیت به‌هۆی له ده‌ست دانی مه‌رجیک له مه‌رجه‌کانی یان هه‌بوونی پێگه‌ریک، ئه‌مه بۆ‌چوونی حه‌سه‌نی به‌سری و وه‌هبی کوپی مونه‌ببیه و پوونتین بۆ‌چوونیشه" پاشان له حه‌سه‌نی به‌سرییه‌وه ده‌گیرپه‌ته‌وه که به (فه‌ره‌زده‌ق)ی شاعیری گوت - کاتیک خه‌ریکی به‌خاکسپاردنی ژنه‌که‌ی بوو - پیتی گوت: چیت بۆ ئه‌م پوژه ناماده کردوه، گوتی: ئه‌مه حه‌فتا سا‌له شایه‌تمانی (لا إله إلا الله) ناماده کردوه، حه‌سه‌ن گوتی: ئه‌وه باشترین تویشووه، به‌لام (لا إله إلا الله) مه‌رجی هه‌یه، هه‌ربویه خۆت دوور بگه‌ر له بوختیان کردن بۆ ئافه‌رت پاکداوین. جاریکیش به‌حسه‌نیان گوت: خه‌لکانیک هه‌ن ده‌لین: هر که‌سیک بلیت: (لا إله إلا الله) ده‌چیت به‌هه‌شت، حه‌سه‌ن گوتی: هر که‌سیک بلیت (لا إله إلا الله) و دوا‌ییش ماف و داخوازیه‌کانی

به پاستی تو زۆره خشندهیت * ئەی پهروهردگارمان! هەر تو مهردم کۆ دهکهیتهوه له پڕۆژیکدا که هیچ دودلایی تیدا نییه، خودا هه‌رگیز به‌لێن ناشکینیت."

سا خودایه حه‌قمان پيشانده وشوینکه‌تنیمان پێبه‌خشه و پوچه‌لێشمان پيشانده و دورمان به‌وه لێی .
وصلى الله وسلم على نبينا محمد وآله وصحبه أجمعين . . والحمد لله رب العالمين .

به کۆمه‌کی خودای گه‌وره، رۆژی دووشه‌ممه، میژووی ٧
جومادیی دووه‌می سالی ١٤٢٩ک لیبوومه‌وه له پاچه و
نووسینه‌وهی ئەم نامیلکه به‌پێژه.
ده‌سا سوپاسی زۆر و زه‌به‌نده بو خودای تاکێ جینیازی به‌نده
خدرنه‌ژاد کوردستانی

بو پێوه‌ندی کردن به وه‌رگێژه‌وه، ده‌توانن ئەم ئیمه‌یلێه‌ی خوارێ به‌کاربه‌یتن
xdrnejad@gmail.com

جێبه‌جێ بکات؛ ئەوسا ده‌چێته به‌هه‌شت". کابرایه‌کیش پرسیا‌ری له وه‌هبی کورپی مونه‌ببیه کرد: مه‌گه‌ر (لا إله إلا الله) کللی به‌هه‌شت نییه؟ وه‌هب فه‌رمووی: به‌لێ به‌لام هه‌موو کللیک ددانه‌ی هه‌یه، ئەگه‌ر کللیکی ددانه‌دارت بێبیت؛ ئەوه بو‌ت ده‌کاته‌وه، ئەگینا نه‌خێر..

پێم وایه ئەمه‌نده به‌سه له وته‌ی زانایان بو‌ پهرچ دانه‌وه‌ی ئەو گومانه‌ی که خه‌لکیک پێوه‌ی گه‌ڕۆده‌یه، گوايه ئەوه‌ی بلیت (لا إله إلا الله) ئیدی کافر نابیت؛ ئەگه‌رچی جۆره‌ها شیرکی گه‌وره‌ش ئەنجام بدات، وه‌ک ئەوه‌ی که له‌م پڕۆژگاره‌دا لای گه‌لکۆ و گۆرپی پیاوچاکان ده‌کریت، که به‌ته‌واوی ناکۆک و دژه له‌ گه‌ل وته‌ی (لا إله إلا الله)، و رێبازی دل‌ بيمارانه، ئەوانه‌ی که له‌ ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت هه‌ر ئەوه‌ی وه‌رده‌گرن که به‌ گومانی خۆیان به‌لگه‌یه‌ بۆیان، ئەمه له‌ ده‌قه کورته‌کان، به‌لام ئەو ده‌قه درێژانه‌ی که پوونیان ده‌که‌نه‌وه پش‌تگوییان ده‌خه‌ن، وه‌ک حاڵی ئەوانه‌ی که ئیمان دینن به‌ هه‌ندیک له‌ قورئان و ئیمان ناهینن به‌ هه‌ندیکی، خودای گه‌وره له‌باره‌ی ئەم جۆره خه‌لکانه‌وه ده‌فه‌رمووت:

{هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ * رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ * رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ} [سورة آل عمران: ٧ - ٩]، واته: "ئەو خودایه‌ی که قورئانی بو‌ ناردوووته خوارێ، - ئەو قورئانه - ئایه‌تگه‌لی پته‌وی تیدایه ئەوانه‌ ماکی قورئانن، تیشیدایه له‌یه‌که ده‌چن - واتای جۆراوجۆر هه‌لده‌گرن -، جا ئەوانه‌ی که دل‌یان بيماره؛ ته‌نها شوینی ویکچوو‌ه‌کان ده‌که‌ون، بو‌ چه‌واشه‌کاری و لیکدانه‌وه‌ی به‌ گۆیره‌ی ئاره‌زوویان، وه - ئەو ئایه‌ته ویکچوو‌انه - خودا نه‌بیت که‌س رافه‌یان نازانیت، زۆرزانه‌کانیش ده‌لێن: ئیمانمان پێه‌تی و هه‌مووی هه‌ر له‌ په‌روه‌ردگارمانه‌وه‌یه، که‌سیش به‌ وردی بېرناکاته‌وه مه‌گه‌ر هۆشمه‌نده‌کان * ئەی په‌روه‌ردگارمان! پاش ئەوه‌ی که رێنمونیت کردین؛ دل‌مان ده‌غه‌زدار مه‌که، وه له‌ میهری خۆتمان پێ‌ ببه‌خشه،